

UN MAGÍ A BARCELONA

Helena Xandri i Trilla

La Maria del Mar, barcelonina de 62 anys, es va casar amb el fill (Ramon) d'una cerverina (ja difunta) anomenada Misteri.

Casori i primer embaràs. Deixem que ella ens ho expliqui:

“El nom el proposà el Ramon, jo proposava un nom conegut. M’hi resisteixo. El Ramon m’explica com i perquè es celebra sant Magí a Cervera. Malgrat que el nom em resulta desconegut, el trobo bonic, musical. Accepto. Els meus pares també el van acceptar amb més facilitat del que jo creia”.

Magí, en terra de secà com la Segarra, és sinònim d’aigua.

“La relació del Magí amb l’aigua ha estat sempre molt bona. El vam haver d’apuntar a cursets de natació abans dels tres anys! S’havia donat un ensurt en tirar-se a la piscina dels grans sense saber nedar. En va aprendre de seguida i sempre ha estat molt bo nedant”.

Fa anys passàveu els estius a Cervera “fins que va fer els 18 anys, que treballava amb el seu pare Ramon. Vam participar de la festa però no hem fet les excursions

a la Brufaganya, perquè sola i amb més criatures petites era complicat”.

Com, doncs, hi participàveu? “ El Magí, amb els seus amiguets, anaven a trencar l’olla, cursa de sacs, buscar caramels dins la farina, donar-se xocolata amb xurros amb els ulls embenats,...”

Llavors ho celebràveu molt? “Anàvem a la desfilada de ruquets cada any. Dels germans (Oriol, Genís i Sergi) el Magí és l’únic que ha celebrat sant i aniversari. No podia no celebrar-lo. Tot Cervera el celebrava!”

Com ha portat això de dur un nom minoritari? “A ell sempre li ha agradat el nom. La mateixa “normalitat” amb la qual ens trobem amb el protagonista d’aquest escrit. El Magí Raich i Pla. Ara un home de 34 anys i fabricant de tipis.

Amb la mateixa cordialitat que sa mare, la Maria del Mar, conversem amb el Magí, avui un home de 34 anys.

Des de quan ets conscient de dir-te Magí, un nom raret a Barcelona?: “ No ho sé, potser des que van decidir posar-me’l. Tinc records de quan tenia 3 anys!

Tipis.

Recordo que als 20 vaig fer la caminada cap a Sant Magí, a buscar l'aigua. Van donar un premi a un Magí Raich i va sortir un home reclamant el premi per son germà, que no hi era. Sorpresa! El premi va ser per a mi!

Després vaig saber que també era el patró de Tarragona i als 25 vaig conèixer un Magí Coll, de Ripoll”

Un nom com aquest et deu haver portat anècdotes...? “Sí, i algunes parelles

s’han inspirat en mi per posar Magí als seus fills”.

La millor curiositat? M’han preguntat moltes vegades què significava. És la història d’un bon home que van capturar i ell va fer brollar aigua per als seus capturadors, que, a posteriori, el van matar.

Ara, la millor anècdota...el mirall que va representar per mi conèixer un altre Magí. Un noi que havia crescut amb el mateix nom que jo”.